

Хиљаде демонстраната са свих страна Европе стигле су у Брисел на масовне демонстрације против мера штедне које, као одговор на економску кризу, спроводе европске владе.

Синдикати се надају да ће се испред зграда Европске уније у Бриселу окупити стотину хиљада људи.

Синдикати страхују да ће радници постати највеће жртве кризе коју су изазвале банке и мешетари на финансијским тржиштима и који су у великом броју случајева спашени интервенцијама влада, управо на рачун радника - пореских обвезника.

Генерални секретар Конфедерације европских синдиката, Џон Монкс, каже да није добро то што све владе штеде у исто време:

"Владе и десне и леве оријентације широм Европе су панично појуриле ка штедњи, а све што ми тражимо је да не понове исту грешку као 1931. године, када су масовне мере штедне довеле до Велике економске депресије. Владе треба да наставе да стимулишу привреду, као што су то радиле од 2008., и на тај начин европској привреди омогуће раст. У противном постоји велика опасност од рецесије."

Да ли, међутим, владе себи уопште могу да приуште нове пакете стимулусања

економије, односно још већу потрошњу? Да ли би уопште то требало да ураде?

Економиста и колумниста Сандеј Тајмса, Ирвин Селцер, сматра да је штедна добра одлука.

"Мислим да у питању није паника, него рационалан одговор на нову стварност. То не значи крај социјалног модела који је толико драг Европљанима, већ промене унутар тог модела, баш као што се ствари мењају и у другим деловима света. Људи једноставно више не умиру са 60 година, више не раде тешке физичке послове као некада. Зато је потпуно нормално да дође до промена, које ће смирити финансијска тржишта. Не можете да се борите против тржишта."

Синдикални вођа, Џон Монкс, каже међутим да то није тачно:

"Ми заправо тражимо да политичари не плешу онако како им свирају тржишта. Постоји општа потреба да владе наставе да троше и улажу у неке кључне области, као што су одрживи развој, нове технологије и начини производње, и то зарад младих људи, од којих су у овом тренутку многи без посла. Владе морају да људима дају неку наду. Кресање буџета за 25 одсто, које на пример заговара Британија, Европу би могло да гурне у погрешном правцу, и ја се надам да ће наша данашња акција навести људе да мало размисле, јер једном када те планиране мере штедне ступе на снагу, ситуација ће бити још гора него сада."

Протести су организовани и у Шпанији, Грчкој, Италији, Словенији, Летонији и Ирској.

У Србији, Савез самосталних синдиката Србије и Уједињени грански синдикати Независност, иначе чланови Европске конфедерације синдиката, нису успели да по договору из Брисела организују заједнички протест. У Србији ће се зато одржати само симболични синдикални протест у Бору, у организацији Савеза самосталних синдиката.

У Шпанији је у току генерални штрајк.

Штрајкачи су још ноћас изашли на улице Мадрида, у настојању да блокирају град.

Испред главног градског аутобуског депоа дошло је и до сукоба са полицијом.

Током дана неки од штрајкача су покушали да на силу затворе продавнице и банке.

Протестом на улицама шпанске престонице синдикати покушавају да пошаљу јасну поруку да се не слажу са мерама штедне које влада спроводи у настојању да смањи велики буџетски дефицит. Плате су већ смањене, влада мање троши.

Такође, поједностављени су закони о запошљавању и отпуштању радника и синдикати се, као уосталом и многи други Шпанци, плаше да ће због штедне још више људи остати без посла, у земљи у којој је стопа незапослености већ највећа у Европи.

Нарочито је тешка ситуација међу младима, у старосној групи од 16 до 24 године има више од 40 одсто незапослених и о њима се већ говори као о изгубљеној генерацији.

(BBC)